

คำสั่งกระทรวงการคลัง

ที่ ๘๐/๒๕๖๕

เรื่อง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

ของ บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามที่บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำขอเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คณะกรรมการ) ซึ่งคณะกรรมการได้รับ คำขอเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทไว้ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ให้บริษัทถือปฏิบัติก่อนเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งในระหว่างที่บริษัทมีการดำเนินการเพื่อ เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้มีการยื่นยันมาโดยตลอดว่าจะดำเนินการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้บริษัท ถือปฏิบัติก่อนเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงได้มีการยื่นขอผ่อนผัน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง มาตรการสำหรับบริษัท ประกันวินาศภัยที่มีค่าสินใหม่ทดแทน COVID-19 ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้บริษัทสามารถประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับ อนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการดำเนินการตามกระบวนการ ขอเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้เสนอขอให้ผู้เอาประกันภัยรับคืนเบี้ยประกันภัยตามธรรมร ประกันภัย COVID-19 เต็มจำนวน และยกเลิกธรรมร ประกันภัยโดยความสมัครใจนั้น มีผู้เอาประกันภัย แสดงความประสงค์เข้ามาในระบบของบริษัทประมาณ ๔๐,๐๐๐ ราย แต่บริษัทสามารถตกลงยกเลิกธรรมร ประกันภัยและคืนเบี้ยประกันภัยตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยได้เพียงประมาณ ๓๔,๐๐๐ ราย เพราเป็นปัญหาด้านประสิทธิภาพของระบบและระยะเวลาที่จำกัด นอกจากนี้ บริษัทได้อนุมัติธรรมร ประกันภัย ประเภทหนึ่งไปยังบริษัทประกันวินาศภัยอื่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนังสือแจ้งว่า ไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไขตามคำขอเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทได้ จึงขอให้ คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรโดยเร็วเพื่อประโยชน์ในภาพรวม ทั้งปรากฏหลักฐานต่อ นายทะเบียนว่า บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีฐานะและการดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีฐานะการเงินไม่มั่นคง โดยมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และ จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย

พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทน และปรากฏว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ตามภาระผูกพันที่มีต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนได้ นอกจากนี้ ยังได้รับแจ้งจากบริษัทว่าผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทมีมติที่จะไม่สนับสนุนเงินทุนโดยยังไม่ได้มีเอกสารรายงานประชุมยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร จึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนในเรื่องการเพิ่มทุน หรือแนวทางการลงทุนหรือแหล่งเงินทุนของบริษัท

(๒) จ่ายค่าสินใหม่ทดแทนล่าช้าอันเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๔๙ และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการชดใช้เงินหรือค่าสินใหม่ทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งยังคงมีจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนคงค้างจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อฐานะและการดำเนินการของบริษัท ตลอดจนซื้อเสียงและความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย

(๓) บริษัทไม่บันทึกรายการเรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนตามกรรมธรรมะประกันภัย COVID-19 ในสมุดทะเบียนค่าสินใหม่ทดแทน และสมุดบัญชีของบริษัทเป็นจำนวนมาก ซึ่งตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องลงรายการในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏหลักฐานดังกล่าว นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกคำสั่งนายทะเบียนที่ ๔/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัทไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนด และหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ภายหลังจากที่นายทะเบียนได้ออกคำสั่งข้างต้น ได้ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ฐานะการเงินและการดำเนินงาน ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จำนวน ๑๒,๔๙๖.๗๔ ล้านบาท จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วน จำนวน ๒,๘๗๑.๒๒ ล้านบาท จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ ไม่เพียงพอ จำนวน ๒,๗๗๑.๖๗ ล้านบาท ประกอบกับ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดข้อจำกัดในการใช้ จำนวน ๐.๖๔ ล้านบาท และมีค่าสินใหม่ทดแทนคงจ่าย จำนวน ๑,๔๙๙.๖๔ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจากฐานะการเงินของบริษัท แสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะสามารถจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยให้ครบถ้วน

ภายในเวลาที่กรรมธรรมมีประกันภัยและกฎหมายกำหนด และไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามสัญญา ประกันภัยที่บริษัทมีการระบุพันที่มีอยู่กับผู้เอาประกันภัยได้ และจากการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้สอบถามและติดตามความคืบหน้าจากบริษัทเกี่ยวกับการแก้ไขฐานะการเงินให้เพียงพอต่อการระบุพัน และให้มืออัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด โดยขอให้บริษัทพิจารณาและเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทเพื่อทบทวนการเพิ่มทุนจดทะเบียน และทุนชำระแล้วของบริษัท รวมถึงขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ถือหุ้น ซึ่งบริษัทได้มีหนังสือที่ กก ๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และหนังสือที่ กก ๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยถึงการไม่สนับสนุนด้านการเงินจากผู้ถือหุ้นใหญ่และสถาบันการเงินตามที่บริษัทรองขอ พร้อมนำส่งมติที่ประชุมคณะกรรมการของบริษัท พันธกิจมั่นคง จำกัด ผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีมติเป็นเอกฉันท์ ไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติมแก่บริษัทดตามที่บริษัทเสนอ อันเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถมาเสริมสภาพคล่องอีกต่อไป อีกทั้ง ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดข้อจำกัดในการใช้ จำนวน ๐.๖๔ ล้านบาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ค้างจ่ายอยู่จำนวน ๑,๘๙๙.๖๕ ล้านบาท แม้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จะพยายามอย่างเต็มที่ในการจัดให้บริษัทรวบรวมทรัพย์สินและนายทะเบียนได้อย่างถูกต้องให้นำทรัพย์สินของบริษัทออกจำหน่ายเพื่อนำเงินมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัย แต่ทรัพย์สินที่รวบรวมได้และเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินก็ไม่เพียงพอที่จะนำมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประทาน บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรรมธรรมมีประกันภัยได้ทั้งหมด จึงแสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่สามารถแก้ไขฐานะการเงินและสภาพคล่องได้ ตามคำสั่งของนายทะเบียนที่ ๔/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนดและหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า บริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคง ซึ่งหากประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) บริษัทมีการกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(ก) บริษัทไม่ได้ตรวจสอบและบันทึกรายการทางทะเบียนแสดงรายการค่าสินไหมทดแทนในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี ให้ถูกต้องครบถ้วนภายใต้เงื่อนไขที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และปัจจุบันยังคง

ไม่ได้บันทึกรายการค่าสินใหม่ทดแทนตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวและคำสั่งนายทะเบียนเป็นจำนวนมากกว่า ๑๙,๔๘๖ กรมธรรม์ประกันภัย ทำให้ไม่สามารถประเมินได้ว่าบริษัทมีฐานะการเงินและการดำเนินงานที่มั่นคงเป็นไปตามหลักเกณฑ์การชำระเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง การจัดสรรเงินสำรอง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการผูกพันตามสัญญาประกันภัยกำหนด

(ข) บริษัทไม่จ่ายค่าสินใหม่ทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๓ (๕) แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้เงินหรือค่าสินใหม่ทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยและประชาชน หากให้บริษัทประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ในวงกว้างมากขึ้น

(ค) บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองค่าสินใหม่ทดแทน และเงินสำรองอื่น ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินใหม่ทดแทน และเงินสำรองอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๙

(ง) บริษัทจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการผูกพันตามสัญญาประกันภัย ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการผูกพันตามสัญญาประกันภัย และการฝ่าฝืนทรัพย์ไว้กับสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙

(จ) บริษัทไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง มาตรการสำหรับบริษัทประกันวินาศภัยที่มีค่าสินใหม่ทดแทน COVID -19 ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID -19) พ.ศ. ๒๕๖๔

จากข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ปรากฏดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว
เห็นว่า บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓
แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
และจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการผูกพัน ตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับ
การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด รวมถึงผู้ถือหุ้นใหญ่ของ
บริษัทไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถ
มาเสริมสภาพคล่องได้อีกต่อไป แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคงและไม่เพียงพอต่อการผูกพัน
ประวัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายหลายประการ กรณีจึงเห็นได้ว่าบริษัทไม่มีความสามารถและความพร้อมที่จะรับประกันภัยและ
ประกอบธุรกิจประกันภัยได้ต่อไป ถ้าให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายต่อ
ประชาชนหรือผู้เอาประกันภัย ตลอดจนความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา ๕๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท ไทยประกันภัย
จำกัด (มหาชน) และหากบริษัทไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ มีสิทธิเสนอคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ดังนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง